

6.

Ve-ní-te, exsultémus Dómino; iu-bi-lémus De-o sa-
lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-
ó-ne, et in psalmis iu-bi-lémus e- i.

Quóni- am De- us magnus Dóminus, et rex magnus super
omnes de- os. Quóni- am non repéllit Dóminus plebem
su-am, qui- a in manu e-ius sunt omnes fi-nes ter-ræ,
et alti-tú-di-nes mónti-um ipse cónspi-cit.

Quóni- am ipsí- us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
fundavé-runt manus e- ius. Ve-ní-te, ado-rémus et pro-ci-
dámus ante De- um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit
nos, qui- a ipse est Dóminus De- us no-ster, nos autem pó-
pu-lus e-ius et oves pascu-æ e-ius.

Hó-di- e, si vo-cem e-ius audi- é-ri-tis: « No-lí-te obdu-rá-re
corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di- em
tenta-ti-ónis in de-sérto, u-bi tentavé-runt me patres ve-
stri: probavé-runt et vi-dé-runt ó-pe-ra me- a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu- i gene-ra-ti-óni hu- ic,
et di-xi: semper hi errant cor-de. Ipsi ve-ro non co-
gnové-runt vi- as me- as, qui-bus iu-rá-vi in i-ra me- a:
Si intro- í-bunt in réqui- em me- am. »

Gló-ri- a Patri, et Fí-li- o, et Spi-rí-tu- i Sancto. Si-cut e-rat in
prínci-pi- o, et nunc et semper, et in sæcu- la sæcu- ló- rum.

Amen.